

Хроника.

Редакцията честити на читателите си Рождество Христово.

Фирмата Илия В. Ризовъ & С-ие честити на многобройните си клиенти Рождество Христово.

Дълото на кооперация „Напрѣдъ“ Кюст. Окр. Сждъ е разрѣшилъ въ полза на широките социалисти.

Дупнишките финансови власти прѣзъ мѣсець декември миналата година сж събрали 913,079 лева 28 ст. прѣки данѣци и 227,537 48 лв. данѣци върху печалбитѣ отъ войната, или всичко събрано 1,140,616 76 лева.

На Дупнишката Популярна Банка сж отпуснати още 150,000 лева отъ Б. Ц. К. Банка за раздаване на пострадали отъ войната занаятчи, съ районъ гр. Дупница и околията. Занаятчи пострадали отъ войната подавайте заявления до Популярната Банка за отпускане на нуждната помощ отъ Държавата.

Отъ 20-ий м. мѣсець влѣзе въ сила новото разписание за движението на влаковете по дековилната линия Радомиръ—Петричъ, както слѣдва: Пощенски влакъ № 2 отъ Радомиръ трѣгва 10 сутринь пристига Дупница 12-23 обѣдъ, заминава 12-45 и продължава до Круникъ Вл. 1 трѣгва Круникъ 11-27 сутринь пристига Дупница 3-44 трѣгва въ 44 в. пристига въ Радомиръ 7-25 веч. и има връзка за София съ нормалната линия Смесени влакове: вл. 21 за Радомиръ трѣгва Дупница 5-35 сутринь и пристига Радомиръ 9 сутр. Вл. 26 трѣгва отъ Радомиръ 4-15 веч. пристига Дупница 7-38 веч. Вл. 6 за Круникъ трѣгва отъ Дупница 7-5 сутр. Вл. 5 отъ Круникъ пристига въ Дупница 8-28 веч. Вл. 10 за Мина Бобовъ-Долъ трѣгва отъ Дупница въ 1-30 вечерь, вл. 9 отъ Мина Долъ пристига Дупница 7-40 веч. вл. 32 за М. Б. Долъ трѣгва отъ Дупница 6-40 сутринь. Всички тѣзи влакове возятъ пжтници. Въ пощенските влакове има и второкласни вагони, а въ смесените само трето класни вагони.

Прѣзъ изтеклата 1920 година въ града е имало 441 раждания и 235 умирация. Населението се е увеличило съ 209 души.

Къмъ началниците на държавните учрѣждения се обръщаме съ молба да даватъ своите обявления за разни търгове и служби за напечатване въ вѣстника, съгласно закона.

Салариски бани ще сж затворени до като бждатъ ремонтирани.

✓ За държавните коне. Обръщаме внимание на к-ра на 7-й полкъ да не допуска съ държавни коне да си правятъ разходка разни дами.

По чистотата на града санитарната власт е взела сериозни мѣрки, желателно е и гражданите да спазватъ тия нарѣждания.

Пазаренъ день коли, коне и пр. задрѣсватъ чаршията и не може човѣкъ да мине. Желателно е административната власт да тури редъ.

На главната улица срѣщу Казиното вече става три седмици какъ е свитъ телеграфенъ тель и гражданите нощно врѣме се спѣватъ. Питаме надлѣжното вѣдомство: така ли се разпилява държавното имущество?

Набавете си излѣзлото отъ печатъ Практическо ръководство по овощарството отъ овощ-пипинериста Г. Пеневъ. То е необходима справочна джобна книга за всеки, който има работа съ прилагане законитѣ засѣгащи овощарството. Напечатано е върху 312 стр. на първокачествена хартия съ фигури и образци отъ молби, протоколи и актове. цѣна 25 лв. Търсете я отъ книжаритѣ. Депозитъ агенцията Паневъ, Дупница.

Получи се въ редакцията ни послѣдната книжка на Стопански прѣгледъ и домакинство отъ осмата му годишнина. Да се удържи и живѣе подобно списание цѣли 8 години това говори, че то е поставено на добри основи и се списва така леко и хубаво, щото всеки стопанинъ и домакинъ да може да извлѣче нуждната поука. Ний го прѣпорѣчваме на нашитѣ читатели. Годишенъ абонаментъ 25 лева прѣдплатени до редакцията му въ Търново.

Печатна грѣшка.

Въ обявата на г-нъ Т. Томовъ е пропуснатъ цѣль единъ редъ: Нека иматъ доблестта агитаторитѣ и заяватъ това на почитаема санитарна власт. Молимъ извинение.

ВАЖНО

ЗА Г-ДА ПЖТНИЦИТѢ ЗА ГР. ДУПНИЦА

Стария и реномиранъ
ХОТЕЛЪ „ДЖУМАЯ“

се наново отвори съ нова мобилировка, голѣма чистота и строга фамилиярностъ.

Къмъ хотела има и РЕСТОРАНТЪ, който ще задоволи и най-изтънчения вкусъ.

ПИВНИЦА и КАФЕНЕ съ чисти натурални напитки.

Прислуга бърза и цѣни умѣрени.

Съ почитъ: Стоименъ М. Чараклиевъ.

Бистришко Общ. Управление

Обявление № 1350

с. Бистрица, 28.XII 1920 год.

На 30 януарий 1921 год. отъ 2 до 5 часа подиръ обѣдъ, въ канцеларията на общинското управление, ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване на закупувачъ събрането на общинскитѣ приходи отъ сергия, интизапъ и кръвнина за врѣме отъ 1 априль 1921 г. до 31 мартъ 1922 г. Първоначалната оцѣнка на прѣдприятието възлиза на 1000 лева. Исканиятъ залогъ за правоучастие въ търга е 5%, върху първоначалната оцѣнка. Членове 11 и 12 отъ Закона за общественитѣ прѣдприятия сж задължителни за конкурентитѣ. Тържнитѣ книжки могатъ да се видятъ всеки присъственъ день и часъ въ канцеларията на общинското управление.

Общ. Кметъ: К. Нв. Мешниковъ
Секр.-Биринкъ: Г. Стояловъ

ВАЖНО

за дърводѣлци и желѣзари
ПРОДАВАТЪ СЕ
вкупомъ и по отдѣлно
слѣднитѣ машини:

мотори бензинови, банцигъ, шрахмусъ, обрихтъ, боръ апаратъ, желѣзарски стругъ, голѣма ножита, бигъ мишина, желѣзни огнеупорни каси разни величини и разни дръбни инструменти и материяли.

Споразумѣние:

Ст. Маноловъ & А. Чешмеджиевъ

Дупница.

АКО ИСКАТЕ ДА ИМАТЕ
хубави ФИРМИ
само при Вл. Пилевъ

Лилитъ намѣри своята посестрима и нейния мъжъ, Метуель, на молитва. И двамата изглеждаха обладани отъ голѣма радостъ. Лилитъ помисли, че тѣ биха знаели скривалището на Месия и си послужи съ хитростъ.

Хозаселъ е добръ, каза тя, и азъ сама ще го донеса. Но тъй като вие познавате Месия, трѣбва да ме заведете при него. Азъ съмъ дошла да му се поклена.

Матуель бѣ единъ простъ човѣкъ, който не мислѣше нищо лошо. Той отговори радостно: „азъ самъ ще те заведа княгино Лилитъ“.

Пристигнаха до цѣлтъ Лилитъ много се учудила, като намѣри една бѣднячка, прикрѣпенъ до една скала колиба, на която сламениятъ покривъ, прикривала една странна компания, едно магаре, единъ волъ, единъ мъжъ, който изглежда на занаятчия, една жена къмъ народа, наистина красива, но блѣда и слаба, въ сиромашко облѣкло и въ яселитѣ поставено върху слама едно малко дѣте, което отъ начало и се стори, като всеки друго дѣте.

Княгинята се приближи и видѣ неговитѣ очи, чийто погледъ не приличаше на дѣтински, но тия очи издаваха една безкрайна свръхчовѣшка кротостъ и тя забѣлѣза, че обортъ бѣ освѣтенъ само отъ свѣтлината, която изхождаше отъ дѣтето.

Лилитъ каза на младата майка:

— Какъ се казвашъ?

— Марямъ.

— А твоего малко дѣте?

— Исусъ.

Лилитъ се наведе и цѣлуна дѣтето по челото. Обаче Марямъ, малко се разсърди, че княгинята не падна на колѣни. — И тъй каза Лилитъ, малко невѣрующа, че това момче е Месия.

— Да.

— И той ще бжде ли царь на иудейтъ?

— Богъ за това го изпраца на земята.

— Той, слѣдователно, ще води война, ще убие много хора и ще сваля ли царь Ирода и неговитѣ потомци отъ трона?

— Не, каза Марямъ простичко, неговото царство не е отъ тоя свѣтъ. Той, нече има нито стражари, нито дворець, нито съкровища, той ще живѣе, като найбѣдния рибарь отъ Генисаретското езеро. Той ще бжде слуга на бѣднитѣ и слабитѣ, ще лѣкува болнитѣ, ще утѣшава опечаленитѣ, ще поучава на истината и справедливостта, ще царува въ сърцата на хората, ще бжде царь на съзитѣ и страданията и на опрощението. Съ своитѣ мжки, той ще ни научи за стойността на страданието и безъ съмнѣние, той ще има свой тронъ.

— Ахъ ти виждашъ добръ! възрази Лилитъ и безъ да желае падна въ праха прѣд краката на дѣтето.

— Обаче, продължи Марямъ, този тронъ ще бжде кръста, на който ще умрѣ, за да прости Богъ хората.

Лилитъ слушаше бѣдната жена съ дълбоко очудване. Бавно тя обърна главата си къмъ дѣтето, което я гледаше, и побѣдена отъ силата на тоя погледъ, тя падна на колѣ-

ни, шепнейки: „още никога да не са ми говорили така“.

И тя се помолина на дѣтето.

Задъ нея отъ дълго врѣме Пунъ лѣжеше въ праха и плачеше.

„Азъ зная, каза Лилитъ ставайки, че Иродъ иска да погуби дѣтето. Пригответе се веднага за бѣгство“.

По единъ тѣсенъ скритъ пжтъ, който обикаляше хълма, като серпантинъ, малкиятъ керванъ достигна до равнината.

— Тукъ трѣбва да ви остава, каза княгинята. Азъ съмъ Лилитъ, дѣщерята на кралъ Иродъ. Спомнете си за мене.

И до като Марямъ въ пригрѣдкитѣ си постепенно потѣна въ мрака на нощта, очитѣ на Лилитъ слѣдѣха още лъчистия блѣсъкъ, който окръжаваше челото на момчето.

И точно въ минутата, когато блѣдната таинствена свѣтлина изчезна задъ единъ храсталакъ, отъ лѣва страна съ конски тропотъ, звънъ отъ оржие и съ бързия блѣсъкъ на шлемоветѣ въ лунната свѣтлина се яви единъ отрядъ римски войници, които бавно заминаваха за Витлеемъ.

Настоящия разказъ ни се израти отъ единъ нашъ начетенъ съгражданинъ, който го е запазилъ отъ дълги години печатанъ въ единъ нашъ вѣстникъ.

Печатъ Вл. Пилевъ & С-ие